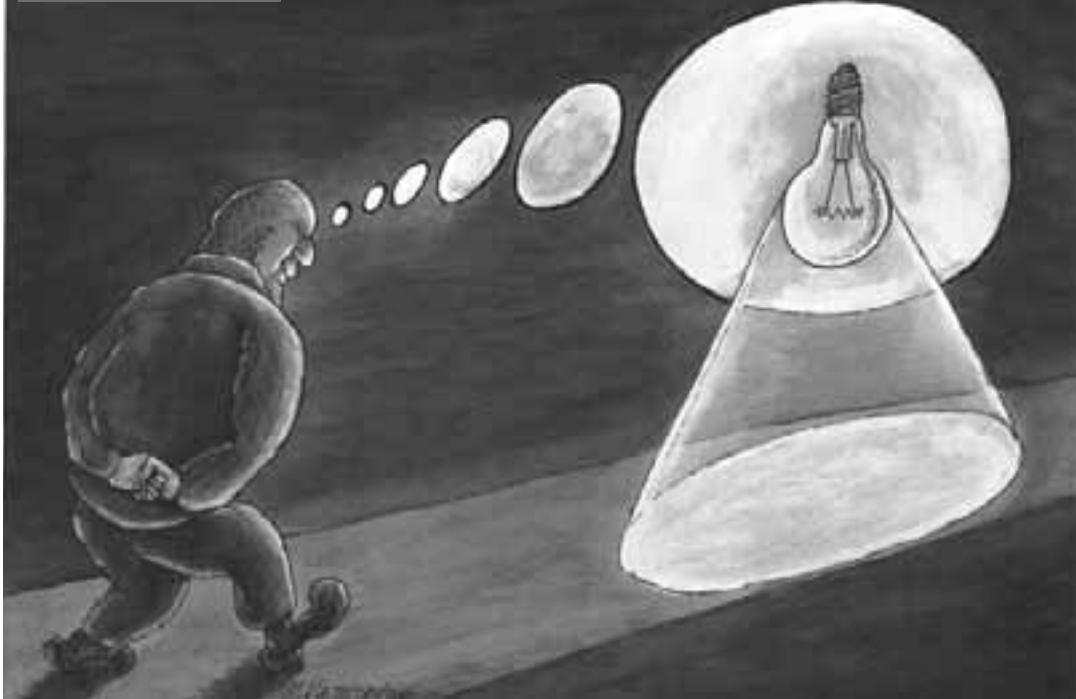

ЧИЧАК

САТИРИЧНИ ДОДАТАК ЗА КРАЉЕВО И ОТАЉИНУ ☺ УРЕЂУЈЕ КРАЉЕВСКИ САТИРИЧНИ КРУГ

Миланко Каличанин

П о с т у п и
п о
н а р е ђ е њ у!
П р и с т у п и
ф о н д о -
в и м а.

Ако нас нападу, ми ћемо се
бранити! Ћутањем.
Заклињем се да ћу говорити
истину.
Тако ми Хаг помогао!

З. Туцаковић

Док нам међународна
заједница јебе мајку, ми по-
турамо и оца.

Да је слобода загарантована
могу да потврде милиони не-
вино осуђених.

Д. Јовановић

Ни век електронике није успео
да замени начин откуцавања!

Политичари су најуспешнији
овчари: без обзира на број из-
бора имају довољно оваца

Наш човек је наш најамник!
Р. Д. Блажић

ИЗЈАВА БОЛИ ГЛАВА

»Да би се избегла велика
доза ризика и да би се сачувала
безбедност припадника МУП који
су га хапсили... Пардон,
МУП није учествовао у
његовом хапшењу.«

Владимир Вукчевић,
мунација

ВЕЛИКА ЧАРЛАМА

**Време малог спорта и великих
могућности**

А било је овако!
Где год да се окренеш ни где кин-
те!

Да пронађеш једанаест тачних
не би ти помогао ни Шерлок Холмс,
државна лутрија је стегла кесу, ни кинту
не можеш из ње да ишчупаш, па ти
види сад! Пајтоси заглавили подпапу-
че и од њих више вајде нема. Кад их
видиш како покуњено шетају поред
својих кокошака, које су напокон до-
чекале својих пет минута, смуче ти се
и они, и оне и сам се себи смучиш.

Еј, бре! Онаки дасовани! А сад?
Сад шетају кокошке по чаршији. И у
биоскоп их воде. Шатро, време је да
се смире. Да дечицу погледају!

Јеботе!

Дакле, остао си сам самцијат на
ветрометини на којој се леди крв и
пуцају живци!

Она твоја ти пробија главу како
су се сви опаметили и дому своме по-
вратили, толико гласно кокодаче да не
можеш да издржиш! Њени се раскоко-
дакали по комшилuku како им се зет-
пришупко повратио кући из кафане,
и толико се још осећа на цибуру да по
цео дан луфтирају кућу. А вала доста
му је и било, и њему дошло црни петак,
кукуричу да све одјекује.

Кокошка се толико окуражила да

покушава да успостави дијалог

- Мили, сад кад си опет
постао човек, да тако кажемо, могли
бисмо да одемо до кумова, заборави-
ли смо како нам кумчићи изгледају.
Могли бисмо, знаш...

Кад сам је погледао очима
Краљевића Марка умукла је и, на моју
велику радост, похиташе јој сузе низ
дебело лице, те се и ја, бар на кратко,
осетих човеком ко некад. Скорих, и
правац - кафана.

Али бадава сам се радовао! Већ
после првог степеника укапирам да
немам ни кинте, а нема ни кафане где
нисам искористио све могуће кредите,
са и без камате! Дакле, шетња, дру-
гар!

Бежим ван града, да ме не виде
како ко будала шетам трезан и поред
кафана пролазим ко да сам, далеко
било, болестан! Дубоко удишем ваз-
дух и...

Пробудим се у хитној помоћи.

- Шта сте упиљили у мене ко да
сам чудовиште из Лоу Не...

- Слушај, матори, пронашли су те
скоромртвогу ливачету поред града и
ми већ два сата покушавамо да те по-
вратимо и колико - толико оживимо!

- Ма немојте? Матор је вама мо-
зак! Видим, окупили сте се око мене
у толиком броју да не могу да дишем.
Него иш тамо, барабе ниједне, тражи-
те неку будалу па се на њој вежбајте!
Мааарш!

Кренем да устанем и да побегнем
од ових лудака, кад они скочише на
мене.

- Не мрдај, нећемо да те носимо

на души, ионако је сваки дан повика
на нас као да ми убијамо људе, а не
смрт!

Одгурнем напаснике и штурџа.
Већи број кретена на једном месту
нисам видео још од оне утакмице...
Али није важно, нећу да се подсећам
на та славна времена.

Него, мајке муга, сад морам кроз
град до куће, а са овог места никако
не могу да прођем кроз неку улицу
а да ми време кредита није истекло.
Мора се скроз около. Много далеко!
Али и који мој журим, као да идем
негде где ће ми се обрадовати кад ме
виде. Ма, хајде!

Уђем у зграду, па у подрум. Пре-
бирам по старудијама, кад одједном
шпап. Риботовачки. Скинем са њега
паучину која се за ових неколико
деценија добро наватала, и кажем
себи:

- Ако ти ово не помогне, не знам
шта ће! Него, купуј црвиће и правац
Морави!

Колико да скинем одговорност са
врата, окренем другаре да их обаве-
стим о својој одлуци!

- За тебе и такве какав си ти, го-
ланферу ниједан, он више није код
куће! - пишпше оне кокошке!

- Нисте ваљда избацили папу-
че напоље, могли сте да повредите
јаднике! - вичем огорчено у слуша-
лицу и само што не заплачем...

Али време је да укапирам да си
остао сам на овом јебеном свету! Па
да се према ситуацији и понашаш!

Смиљан Антић

Зоран Туцаковић

ЦВЕЋЕ

Договор је цвеће направило
Да цвет сваки исти мирис има,
Да све вене у рано пролеће,
Да све цвета кад завлада зима.

Истоветним мирисом сад мири
Жути нарцис и црвена ружа.
Миришљаво јединство се шири
И радује пчелу, глисту, пужа.

Споразуму лако се приступа:
Одрицањем од мириса свога,
Јаком жељом да се буде скупа,
Неслагањем са намером Бога.

Постао је на сарадњу спреман
Глави зумбул с белим јоргованом
Придружењу дошао је земан,
Чланови се множе сваким даном.

Кад приближи носу разно цвеће,
Мирисача исти мирис чека.
Ништа друго да осети неће,
Него мирис опојног смрдљевка.

Бојужи се одупиру само
Чувајући мирис, и корене,
Али зато пред овом помамом
И бојур ће на пут да се крене.

Оштру зиму цвеће сачекало
Да мирисне латице развије.
Следило се како је процвало,
На северцу ледне сузе лије.

БАРУТАНА

Спомен подиже и камен изреза Драган Бунарић

АФОРИЗАМ БРОЈА

Онолику цукелу ниједан пас не би умео
да направи!

Димитрије Јовановић